

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.342 van 24 september 2003
in de zaak A. 137.152/X-11.427.**

In zake : Jan VAN CROMBRUGGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. VAN AELST,
kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
De Smet de Naeyerlaan 2, bus 3

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN CROMBRUGGE op 26 mei 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 maart 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt ingewilligd en hem de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een woning en mestveestal en voor de uitbreiding met een loods na afbraak van de bestaande loods op een perceel gelegen te Lille, Kloosterstraat 105, kadastraal bekend Sectie D, nr. 786b;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. GEYSKENS die, loco Advocaat V. VAN AELST, verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in het verzoekschrift tot schorsing uiteenzet wat volgt :

"Het tenuitvoerleggen van de bestreden beslissing zou een onherstelbaar nadeel teweeg brengen aan verzoeker.

Het zou betekenen dat de ontwikkeling van de agrarische activiteit van verzoeker ter plaatse zou geblokkeerd worden.

Dat de investeringen voor grond, materieel en aanplanting ter plaatse hun waarde verliezen.

Dat de toekomstmogelijkheden voor verzoeker en zijn kinderen, in ernstige (mate) gehypothekeerd worden.

Dat een bedrijf, dat onmiskenbaar kan bijdragen tot het valoriseren van het landbouwgebied, teloor gaat.

Dat dit alles het karakter heeft van het vereiste nadeel om de schorsingsprocedure te verrechtvaardigen.";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of het door verzoeker aangevoerde nadeel niet veeleer voortvloeit uit de weigering van een regularisatievergunning voor wederrechtelijk opgerichte bouwwerken zodat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het beweerd nadeel niet kan verhelpen, de argumenten dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou betekenen "dat de ontwikkeling van de agrarische activiteit van verzoeker ter plaatse zou geblokkeerd worden", dat de gedane investeringen hun waarde verliezen, in wezen neerkomen op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker in gebreke blijft aan de hand van concrete en precieze gegevens een duidelijk beeld te verschaffen over zijn activiteiten, zijn financiële situatie en de weerslag van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing erop; dat voorts en onafgezien de vraag of deze de vereiste concreetheid en precisie vertonen, de overige aangevoerde nadelen veeleer hun rechtstreekse oorzaak vinden, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing, maar in het eigengereid handelen van verzoeker door het oprichten van vergunningsplichtige werken, zonder te beschikken over de hiertoe vereiste voorafgaande uitdrukkelijke stedenbouwkundige vergunning; dat de uiteenzetting van verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 24 september 2003, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.